

112

1560-1582. Κώδικας Εμμανουήλ Κασσιμάτη, νοταρίου Κυθήρων.

Έ. Δ ρ α κ ά κ η ς (έκδ.), Έμμανουήλ Κασσιμάτης, νοτάριος Κυθήρων (1560-1582), Άθήνα 1999, σ. 79-408, αρ. 1-290.

ΥΠΟΘΕΣΙΑ. ΠΑΡΑΧΩΡΕΙΤΑΙ ΣΤΟΝ ΘΕΤΟ ΠΑΤΕΡΑ ΥΠΟ ΜΟΡΦΗ ΠΕΚΟΥΛΙΟΥ ΤΟ «ΑΔΕΛΦΟΜΟΙΡΙ» ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΕΝΗΛΙΚΙΩΣΗ ΤΟΥ.

1564, 15 Οκτωβρίου

«... Έστοντας καί ο Γεώργης Κληρονόμως ποταί Μανέα έπύρεν ένα παιδί τής Μπέλας Σοτήρχους, γηνής Ιωάννου Σωτήρχου καί χύρας έκ τόν ποταί Αλουνπά Κοιρηάκοι, τό ώπίων παιδί τώ είχαι εί άνοθεν Μπέλα μαί τόν ποταί Άλουμπά καί όνοματήζαιται το αυτό παιδί Νηκόλας Κοιρηάκοις. Τό ώπίων παιδί ώμπληγάρεται ο άνοθεν Γεώργης καί ήπόσκειται ναν τό πάρη μαί τήν έκκλησία διά πεδην του ψυχικόν καί θελοιματικό. Καί είτες εί άνοθεν Μπέλα τοδ τώ παραδίδη έκ τήν σίμερον μαί τρόπους καί ταξαις όποδ ώ αυτως τώ πύραι, ως λαίγωμεν άνοθεν. Καί παραδίδη του άκόμι καί τό άδελφομύρηων του, το ώσον τοδ τοκάρι, άπο τα πράγματα του πατρός του, τοδ άνοθεν ποταί Άλουμπά. Νά έχη τό άνοθεν παιδί ως είδιων καί καθολικό αιδικόν του να έχει καί τό άδελφομύρηων του ναν τώ δουλεύει καί ναν τα ποσεντήρη εως ουν να έλθουν τό άνοθεν παιδί νόμο. Καί έλθοντας νόμο τό άνοθεν παιδί, ναν ήν τό άδελφομύρηων του, ώνπερ λαίγωμεν, έδίκόν του. Όμίως όμπληγάραιται καί ο αυτώς Γεώργης, ως λαίγωμεν άνοθεν, ναν τοδ δώσι άπό αιδικά του, ώνταις έλθη νόμο, άπότι έχη και ναν το αδελφομυράσι, ως είδιων και καθωληκόν του παιδί, ως καθώς αυτώς είποταται ναν το πάρη καί μαί την έκκλησία καί ναν το έχη, ως λαίγωμεν άνοθεν, άπο την σίμερον ναν τό γωβεργαρη, ναν τό ταγύζη καί ναν τό ντήνη, ως παιδί έδίκόν του. Καί ουτως σηηβάστησαν άμφοτάρι καί όπίως άντηθει τής παρούσης, ήγουν να διώξη ώ άνοθεν Γεώργης τό άνοθεν παιδί εί ναν του κάνι κακή σηητροφία, να ζημιούται ύπέρπυρα ν, ήγουν πενήντα. Εί δέ καί είθελεν φύγει ποταί από του καί το θελεν δεκτή εί άνοθεν Μπέλα, να ζημιούνται καί αυτή είς τό άνοθεν τα ύπέρπυρα τα πενήντα, να σκουδέρονται είς τήν φάμπρηκα τής αυθεντοίας καί εί παρών. Καί ουτως έπαρακάλεσαν καί μάρτυραίς τους τούς εδλαβαίστατους ίερής κυρ Διμήτρη Λευθήρη καί κηρ Κίρηλο Τζάναι τοδ πνευματικοδ καί κυρ Σταμάτη Σμητόκολο τοδ ποταί Γεωργίου ...».

113

1560-1733. Νοταριακά έγγραφα. Κέρκυρα.

Σ. Κ α ρ ύ δ η ς, «Άρχειακές μαρτυρίες για τή δραστηριότητα ζωγράφων στην Κέρκυρα καί τήν άγιογράφηση ναών», Έωα καί Έσπέρια 6 (2004-2006), σ. 48-56, αρ. 1-11.

ΜΙΣΘΩΣΗ ΕΡΓΟΥ (ΑΓΙΟΓΡΑΦΗΣΗ ΝΑΟΥ)

1560, 4 Μαΐου

«... έσωθεν τής ενδόξου μονής τής υπεραγίας Θεοτόκου τής Κεχαριτωμένης κύρ Γε-

ώργιος ο Μαζαράκης, παρόν σωματικώς συμφώνησε με τόν παρόντα μισέρ Δανίλη τον Προינוκοκκά, ζωγράφο ότι ό είρημένος μισέρ Δανίλης, να όφείλει ίστορίσαι την ιστορίαν τής τού Χριστού δευτέρας παρουσίας, είς την μονήν τού αγίου Νικολάου τής Εβραΐδος πλουσίαν, με τέχνη χρυσάδη, λαζουρη, και χρυσάφη καθώς είναι είς τήν Αντιβουινιώτισσα καί τιμή περισσώτέρα πλουσιότιτος καί τέχνης έως τεσσάρων δουκάτων απ' εκείνης και να του την παραδώσει τελειωμένην έως τάς ιε' του ερχομένου ιουνίου. και ό ρηθείς κύρ Γεώργιος, να οφείλει δώσει αυτώ τόν ασβέστη, το λινάρη και το νερό, ούχ άλλον τι και πληρώνει το καθόλου δουκάτα ένδεκα κουρέντε και εάν ο ρηθείς μισέρ Δανίλης, είς τήν αυτήν διορίαν δεν την ήθελε δώσει τελειωμένην ως άνωθεν να οφείλει πληρώνει εις τον πούντον τής κοινώτιτος δουκάτα 4 καί να χάνει και τον κόπον αυτού όλον άνευ τινός εναντιότητος και εξής ...».

113α

1561. Διοικητικά έγγραφα. Ζάκυνθος.

Ν. Κονόμος, «Αίτηση καί άδεια τής συντεχνίας τών ναυτών για την ίδρυση τής εκκλησίας Άγιος Νικόλαος του Μώλου (21 Μαρτίου 1561)», *Επτανησιακά Φύλλα* 7/1 (1969), σ. 33-35.

114

1561. Νομοκάνων Μανουήλ Μαλαξού, νοταρίου μητροπόλεως Θηβών. Πρόδρομη παρουσίαση των κεφαλαίων σζθ'-σπη' περί μνηστείας (σε λόγια γλώσσα) με βάση: α) χφ. Ακαδημίας Αθηνών, πρώην Π. Αγγελετόπουλου, β) χφ. Ι. Μ. Ιβήρων υπ' αρ. 287 (ΑΘΩΣ 4407), γ) χφ. Ρουμανικής Ακαδημίας υπ' αρ. 278 (209), δ) χφ. Vaticanus gr. 2590¹¹.

11. Περί του ανευρεθέντος μετά την έκδοση αυτή χειρογράφου κώδικα Vat. Ottobon. gr. 97 βλ. D. Simon, «Handschriftenstudien zur byzantinische Rechtsgeschichte», *Byzantinische Zeitschrift* 71 (1978), σ. 345-346. Περί της λογίας και δημώδους χειρογράφου παραδόσεως του Νομίμου του Μαλαξού βλ. ενδεικτικά G. Marcou, «Ο ύπ αριθ. 2590 έλληνικός κώδιξ τής Άποστολικής Βατικανής Βιβλιοθήκης», *ΕΚΕΙΕΔ* 20-21(1976), σ. 14-23· P. Canart – G. Marcou, «Ο αυτόγραφος Νομοκάνων (Νόμιμον) του Μανουήλ Μαλαξού», *Πρακτικά Άκαδημίας Άθηνών* 55 (1980), σ. 290-303· Κυριακή Μαμώνη, «Νέα "στοιχεΐα" για τόν Νομοκάνονα "είς λέξιν άπλην" του Μανουήλ Μαλαξού», *Μνημοσύνη* 10 (1985-1987), σ. 191-203· Ά. Τσελίκας, «Ένας νέος αυτόγραφος κώδικας του Νομοκάνονα του Μανουήλ Μαλαξού (Καΐρείου Βιβλιοθήκης άρ. 1)», *Άνδριακά Χρονικά* 21 (1993), σ. 257-274· Δ. Άποστολόπουλος, «Η τρίτη χειρόγραφη "έκδοση" του Μανουήλ Μαλαξού», *ΕΚΕΙΕΔ* 38 (2004), σ. 221-242. Για τις παλαιότερες αποσπασματικές εκδόσεις του κειμένου βλ. στην εισαγωγή του παρόντος τόμου. Από την πλούσια σχετική βιβλιογραφία βλ. ενδεικτικά Κ. Δυοβουνιώτης, *Ο νομοκάνων του Μανουήλ Μαλαξού*, Άθήναι 1916 όπου και η παλαιότερη σχετική βιβλιογραφία· Δ. Γκίνης, «Επί του νομοκάνονος του Μανουήλ Μαλαξού», *Έλληνικά* 7 (1934), σ. 99-103· του Ιδίου, «Η είς φράσιν κοινήν παράφρασις του Νομοκάνονος του Μαλαξού», *ό.π.* 8 (1935), σ. 29-47· του Ιδίου, «Ο Νομοκάνων του Μαλαξού ως πηγή δικαίου του μετά την Άλωσιν Έλληνισμού», *Πρακτικά Άκαδημίας Άθηνών* 13 (1938), σ. 395-401· G. Marcou, «Τρία